

Η ΘΕΣΙΣ ΜΑΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ΣΟΛΟΜΟΥ

Α'.

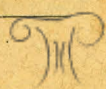
Δὲν βλέπω παρὰ νομικοὺς
καὶ νόμους καὶ διατάξεις
Καὶ μιὰ Σχολὴ τῆς Νομικῆς
μὲ φοιτητὰς πολλοὺς·
Καὶ 'ς αὐτὰ μέσα τοκιστὰς
καὶ τοκογλύφων πράξεις
Κ' ἓνα χρηματιστήριον
μὲ χίλιους δυὼ τρελλοὺς.

Ἦγουν 'ς τὰ δικηγορικὰ
καὶ 'ς τὴν τοκογλυφίαν,
Ὅ αὐτὰ τὰ δυὼ, τὴν κίνησιν
θωρῶ τὴν γενικήν.
Ἄλλη δουλειὰ νὰ 'χῃ ζῶν
δὲν φαίνεται καμμία
Ὅ αὐτὴν ἐδῶ τὴν χώρα μας
τὴν συνταγματικήν.

Ζητῶ τὰ ἔργα τοῦ φωμὶ
μᾶς κουβαλοῦν ἀπ' ἔξω·
Κι' ὅπου βρεθῶ κι' ὅπου σταθῶ
μιλοῦν περὶ δικῶν.
Τὰ αὐτιά μου παίρνω μακρὰ
καὶ κάνω γὰ προσέξω...
Κι' ὁ λόγός εἶνε γύρω μου
περὶ ὑποθηκῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐν ἐνὶ λόγῳ, μηχανή
δὲν βλέπω ποῦ νὰ φέρνῃ
Οὐτ' ἰδρωμένον ἄνθρωπο
γὰ τοῦτον τὸν σκοπό.
Μέσα ἀπὸ τὴν φτώχεια μας
ὁ ἕνας κι' ἄλλος παίρνει
Καὶ πῶς ἀκόμ' ὑπάρχομε
γὰ θαῦμα θὰ τὸ 'πῶ.

Ἡ γεωργία...! 'ς τοῦ Θεοῦ
ἀφέθηκε τὸ χέρι.
Ποιὸς πλέον καταδέχεται
νὰ γίνῃ γεωργός!
Τῆς Νομικῆς τὸ δίπλωμα
'ς τὸ κάθε νηὸ συμφέρει
Γιατὶ μιὰ μέρα ἤμπορεῖ
νὰ γίνῃ κ' ὑπουργός.

Ἡ ναυτιλία...! τῇ φτωχῇ
μας δείχνει καταντιὰ της.
Ποιὸς γιὰ καράβια σήμερον
λωλὸς δίνει παρᾶ,
Ἀφοῦ πενήντα τὰ 'κατὸ
κι' ὥσάν ἀριστοκράτης
Τοκίζοντας καπνίζοντας
τὰ βγάζει μιὰ χαρά.

Ἡ βιομηχανία μας...!
καὶ τί νὰ πῆς γὰ κείνη!
Τί ὄνομα 'ς τὸ χάλι της
δὲν ξέρω νὰ δοθῇ.
Πάει νὰ σβυσθῇ καὶ τὸ στερνὸ
'ς τὸν Πειραιᾶ καμίνι
Κι' ὁ κάθε βιομήχανος
νὰ μείνῃ 'ς τὸ ψαθί.

Τοκογλυφία φοβερά
καὶ κωδήχομανία!
Νὰ δλ' ἡ θεωρία μας
νὰ δλ' ἡ πρακτική.
Κ' ἂν γελασθῇ 'ς ἄλλη σειρὰ
νὰ 'μπῇ κανεὶς καμμία,
Ἄς καρτερεῖ κατὰσχεσι
ἀπὸ τὴν Ἑθνική.

Καλὰ κι' ἀκόμῃ ἔχομε
τὴν μαύρη τὴν σταφίδα
Με τὸν Ἑγγλέζο τακτικὸ
ἀγοραστὴ γι' αὐτή,
Ὅμογενεῖς ποῦ στέλνουνε
'ς τὴν μαύρη τὴν πατρίδα
Καὶ ἀπὸ σῦκα καὶ ἐλιαῖς
αὐτὸ τὸ κάτι τί.

B'.

Σαράφιδες καὶ τοκισταὶ
καὶ ἐνεχυροφάγοι,
Τραπεζίκοι κάθε βαθμοῦ
καὶ κάθε ἠθικῆς.
Ὅμοῦ με τοὺς νομομαθεῖς
καὶ ὅσους συνεπάγει
Ὁ κλάδος ὁ ἀμέτρητος
τῆς ὅλης Νομικῆς,

Δικανικούς, δικαστικούς
καὶ συμβολαιογράφους,
Κλητῆρας καὶ κατασχετάς,
γραφεῖς καὶ μαθητάς,
Καὶ δικολάβους ποῦ κι' αὐτοὺς
διεκδικοῦν τοὺς τάφους
Ἄρκει 'ς τὸ χέρι νὰ ἰδοῦν
τὰς πέντε μετρητάς,

Ὅλο αὐτὸ τὸ σύμπλεγμα,
χωρὶς λόγο, μεγάλο,
Τοῦ πληθυσμοῦ τὸ ἥμισυ
σχεδὸν ἀποτελεῖ.
Κι' ἂν ἐρωτᾷς τὸ ἥμισυ
τί γίνεται τὸ ἄλλο,
Ἵ τὸν Καφενὲ ὀλημερῆς
τὸ στρώνει καὶ μιλεῖ.

Ὡστε ποῦ ἂν προσθέσουμε
εἰς τὴν τοκογλυφία
Καὶ 'ς τὸ δικηγορίκι μας
κι' αὐτὴν τὴν τεμπελιά,
Χωρὶς πολλὴν εὐρίσκουμε
εὐθὺς φιλοσοφία
Πόση καὶ ποία γίνεται
'ς τὸν τόπο μας δουλειά.

Αὐτὴ, ἂν δὲν τυφλώθηκα,
εἶν' ἡ κατάστασίς μας.
Τὸ λέγω μετὰ λύπης μου,
τὸ λέγω μ' ἐντροπή.
Αὐτὴ εἶνε ἡ πρόοδος
καὶ ἡ ἀνάπτυξις μας.
Αὐτὰ εἶνε τὰ ἄθλά μας
καὶ ὅλ' ἡ προκοπή.

Κι' ἄς καρτεροῦν τὰ Γιάννινα,
κι' ἄς καρτερεῖ ἡ Κρήτη,
Κι' ἄς καρτερεῖ ὁ Βόσπορος
ἐλληνικὴ αὐγή!
Κι' ἄς καρτεροῦν ξημέρωμα
οἱ τόσοι δίχως σπῆτι
Π' ἀπελπισμένοι βρίσκονται
'ς τὴ δουλωμένη γῆ.

Ἐμεῖς ἐδῶ τὸν Κώδηκα
τὸν σταχυολογοῦμε
Καὶ ἄρθρα ἐρμηνεύουμε
τοῦ Νόμου φοβερά.
Ἐμεῖς Λαύρια παίζουμε,
ἐμεῖς τοκογλυφοῦμε
Κι' ὁ ἓνας τρώγει τ' ἄλλουνοῦ
'σάν λύκος τὸν παρᾶ.

Καὶ ἔτσι συνεχίζουμε
τὸ ἔργον τῶν πατέρων,
Ἐκείνων ποῦ πολέμησαν
'σάν τ' ἄγρια τὰ θηριά.
Ποῦ ἐθυσίασαν ζωὴν
καὶ κάθε των συμφέρον
Γι' αὐτὴν ὅπου μουντζόνουμε
ἐμεῖς ἐλευθεριά.

Γ'.

Ὡ πέτε μου, 'ς τὴν πίστι σας,
ἔσεῖς ποῦ κυβερνᾶτε
Κι' ὅπου τῶν φόρων ξεύρετε
ὠραία τὸν χαβᾶ,
Τί ὀλοένα σκέπτεσθε
τί ὅλο μελετᾶτε;
Θέλει πολὺ νὰ νοιώσουμε
Πῶς πηαίνουμε στραβᾶ;

Πῶς τὸ Χρηματιστήριον
εἶνε πληγὴ 'ς τὸν τόπο
Γιὰ νὰ τὸ καταλάβουμε
χρειάζεται πολὺ;
Καὶ τόσο θέλει νὰ πεισθῇ
τὸ λογικὸ μας κόπο
Πῶς εἶνε μόνον γιὰ κακὸ
κ' ἡ νομικὴ Σχολή;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

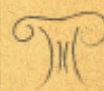

Τί θέλουμε τὰ τάγματα
αὐτὰ τῶν δικηγόρων;
Γιατὶ 'ς αὐτὸν τὸν χεῖμαρρο
δὲν βάζετε φραγμό;
Μήπως μ' αὐτοὺς σκοπεύετε
διάδασιν συνόρων
Καὶ μὲ τὰς διατάξεις σας
τοῦ Τούρκου τὸν διωγμό;!

Γιατὶ τὸ καταγώγιον
αὐτὸ τῶν χαρτοφόρων
Ὅπου Χρηματιστήριον
ἔχει ὀνομασθῇ,
Γιατί, γιατί τ' ἀνέχεσθε
πρὸς βλάβην τῶν ἐμπόρων
Καὶ καθενὸς ποῦ τίμια
ζητεῖ νὰ ἐργασθῇ;

Ποῦ ὅλοι κοπανίζουμε
δὲν βλέπετε ἀέρα
Καὶ νὰ πλουτήσῃ ὁ καθεὶς
ζητεῖ μὲ τυχηρά; . .
Σφαλίστε το! 'ς τὸ διάβολο
νὰ πάῃ καὶ παραπέρα
Πρὶν καταντήσουν κυβισταὶ
κι' αὐτὰ μας τὰ μωρά.

Σφαλίστε το! καὶ αἰθουσα
λαμπρὰ κερδοσκοπίας
Τὸ πέλαγος ἄς ἀνοιχθῇ
ἐμπρὸς σας τὸ πλατύ.
Μ' ἑλληνικὰ τρικάταρτα
καὶ ὄχι μὲ κυβείας
Πρέπ' ἡ πατρίς μας, Κύριοι,
τὸν πλοῦτον νὰ ζητῇ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τοὺς ναύτας μας κυττάξετε
ποῦ σκόρπισαν 'ς τὰ ξένα . . !
Θὰ φύγουν κι' οἱ τεχνῖται μας
κ' οἱ λίγοι γεωργοί.
Εἶνε ἑκατομμύρια
γιὰ μᾶς αὐτοὶ χαμένα
Σκεφθῆτέ τα! Σκεφθῆτέ τα!
τοῦ Κράτους Ὑπουργοί.

Ἄλλ' ὄχι! . . συγχωρέστε με
ποῦ τέτοιο 'πῆρα θάρρος.
Λησμόνησα πῶς ἔχετε
ἄλλα πολλὰ 'ς τὸ νοῦ.
Πῶς ἔχετε τοῦ κόμματος
ἐπάνω σας τὸ βάρος
Κι' ὀλίγον τὰ συμφέροντα
θυμᾶσθε τοῦ Κοινοῦ.

Δ.

Ἐσὲ θὰ στρέψω τῇ φωνῇ,
'ς ἐσένα νεολαία!
Ποῦ ρίχτεις ὑπερήφανη
τριγύρω σου ματιὰ
Π' ἔχεις καὶ νοῦ καὶ αἴσθημα
καὶ χέρια ῥωμαλέα
Καὶ γιὰ πατρίδα ἄσβεστη
'ς τὰ σπλάχνα σου φωτιά.

Στερνὴ μὲς τὴν Ἀνατολὴν
νὰ μὲν' εἶν ἁμαρτία
Αὐτὴ ἡ Χώρα π' ἔλαμψε
'ς τῆς γῆς κάθε μεριά . . !
Εἰς τίποτε ἡ ἄτυχη
δὲν ἔχει πλὺ πρῶτεϊα
Παρά . . . 'ς αὐτὴ τὴν φτώχεια μας
καὶ 'ς τὴν κακομοιριά.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Πιάστε, παιδιά μου, τὸ σφυρί,
ρίχτῃτε 'ς τὸ τιμόνι,
Τὴν γῆ βιβλίο κάμετε
ἂν θέλετε τιμῇ.
Βλέπω τὴν πείνα νὰ ῥχεται,
τὴν βλέπω νὰ σιμόνη . .
Τρέξτε, λεβένταις, γλίγωρα
πρὶν λείψῃ τὸ ψωμί.

Τρέξτε, 'ς τὸ ξένο ἔλεος
πρὶν ἢ πατρίς μας πέσῃ,
'Σ τὸν τόπο ποῦ μαράθηκε
νὰ δώσετε ψυχή.
Κι' ἀφῆστε τοὺς καθηγητὰς
τῆς νομικῆς 'ς τὴ μέση
'Αφῆστε τοὺς νὰ κάθωνται
'ς ταῖς ἑδραῖς μοναχοί.

'Αν τοῦτο σεῖς δὲν πράξετε
ἂν σεῖς δὲν κινηθῇτε,
'Αν σεῖς δὲν δώστε σύνθημα
νὰ λείψ' ἡ τεμπελιά,
Τὴν χώρα νὰ ἐρημωθῇ
ὀγλίγωρα θὰ ᾔδητε
Κι' ἀκόμη θὰ τρωγώμεθα
ἐδῶ 'σάν τὰ σκυλιά.

Κι' ἀφοῦ μᾶς στύσῃ ἔλους μας
ὁ τόκος ἀταράχως
Καὶ φαγοθοῦμε μόνοι μας
μὲ τάξι νομική,
'Ο Κώδικας θὰ περπατῇ
'ς τοὺς βράχους μας μονάχος
Καὶ τ' ἄρθρα του θ' ἀκούωνται
'ς τὴν γῆ τὴν κλασικὴν.

'Ερ 'Αθήναις κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1887.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A152.Φ11.0002